

Содржина:

Литературата во епохата на транзицијата – помеѓу популизмот и „сјајната изолација“, 5–10.

I ДЕЛ:

Културниот плурализам како предмет на компаративните истражувања, 13–15.

Полилингвизмот соочен со креативниот порив (Феноменот Ацо Караманов 1927–1944), 17–24.

Александар-Ацо Караманов во контекстот на српската јазична и книжевна култура, 25–28.

Две подзаборавени страници од македонско-германските книжевни врски, 29–33.

Сеќавања за Владо Малески-Тале, 35–42.

Блаже Конески, стожерна личност – белег на епохата, 43–53.

Нашиот последен разговор, 55–58.

Оглед за Димитар Солев (1930–2005), 59–64.

Заговорник на модерната критика, 65–83.

„Дождови“ – радикална преобразба на нашето поетско писмо, 85–90.

Човечки сјај среде поетската алхемија, 91–95.

Отворен кон светот, свртен кон човекот од сите меридијани и епохи, 97–99.

Од „Портретот“ на Радован Павловски, 101–102.

Трајното и актуелното во делото на Живко Чинго (1936–1987–2007), 103–108.

Зоран Ковачевски и неговата најнова збирка раскази „Пејач“, 109–112.

Кога ни петлите не пеат, 113–117.

Писателскиот свет на Зоран Ковачевски, 119–124.

Иновации и дострели на неоавангардата, 125–128.

II ДЕЛ:

Пролетта на теоретските рамки во проучувањето на модернизмот во македонската литература и уметност, 131–148.

Од предисторијата на македонскиот модернизам, 149–156.

Светската поезија во преводите и во поетиката на Блаже Конески, Гане Тодоровски и Матеја Матевски, 157–164.

Студија што поттикнува на размислување, 165–170.

Судири на книжевната левица во американската, во југословенската и во македонската литература, 171–179.

Прашањето за континуитетот, дисконтинуитетот и литерарноста во рамките на македонската книжевна историја, 181–188.

Проширување на хоризонтите на литературната компаративистика, 189–190.

Руската авангарда и модернизмот во македонската литература во средината на XX век, 191–195.

„Другоста“ во бахтинска перспектива, 197–202.

Патишта и остварувања, 203–213.

III ДЕЛ:

За една можност за толкување на Његошевото дело во светлото на Бахтиновото поимање на интертекстуалноста, 217–224.

За Нушиќевиот патепис „Крај брегот на Охридското Езеро“, 225–232.

Сеќавања за Меша Селимовиќ, 233–237.

Омаж за Оскар Давичо (1909–2009), 239–242.

Естетските и етичките константи на Радомир Константиновиќ, 243–248.

Петар Џаџиќ и современата македонска книжевност, 249–255.

IV ДЕЛ:

Николај В. Гогољ и Блаже Конески, 259–263.

Непоткуплива морална и интелектуална доследност, 265–274.

За современото сфаќање на трактатот „Што е тоа уметност“ од Л. Н. Толстој, 275–282.

Загадочниот насмев на Антон Павлович, 283–292.

Чехов – скриениот опонент на современата планетарна унификација, 293–298.

Чехов – од денешен агол, 299–308.

Космичките резонанси на утопискиот поетски ум, 309–321.

Објаснувања кон текстовите, 323–327.

Библиографија на трудовите на Милан Ѓурчинов (2000–2010), 329–337.

Регистар на имиња, 339–347.